

M Marosi József 1929-ben született Kaposváron. Középiskolai tanulmányait a veszprémi Piarista Gimnáziumban kezdte, majd a Kaposvári Gimnáziumban érettségizett. A Budapesti Műszaki Egyetemen okl. vegyészmérnökként végzett, diplomamunkáját a gyapjúszínezés termodinamikája tárgyában készítette. Később textilvegyész szakmérnök képesítést szerzett.

A Magyar Gyapjúfonó- és Szövőgyárban helyezkedett el. Szakmunkás feladatok ellátása után a helyi laboratórium létrehozásával bízták meg. Az üzemi elvárásoknak maradéktalanul és magas színvonalon tett eleget, így gyorsan felfigyeltek szaktudására és szervező-készségére.

1953-tól a Than Károly Könnyűipari Vegyészeti Technikum szaktanáraként működött több évtizeden át. A textilvegyipari szakágazat hallgatóinak laboratóriumi gyakorlatát és a tanműhelyi képzését mindennemű előzmény nélkül szervezte meg. Ebbe nemcsak a feladatok kidolgozása, a jegyzet összeállítása tartozott, hanem az eszközháttér megteremtése is.

MAROSI JÓZSEF

A később szakközépiskolaként működő intézményben is tanított 1987-ig, főként alkalmazott szerves kémiát (szálasanyag- és színezékkémiát) és fizikai kémiát, ill. meghatározóan textilvegyipari kémiai technológiát oktatott és vezette a laboratóriumi gyakorlatokat. Nevéhez fűződik a korszerű textilkémiai laboratóriumi feladatlap-rendszer kidolgozása és bevezetése, valamint a technikus minősítő képzés vizsgarendszerének kidolgozása is.

Számos előadást tartott szakmai és szakoktatási témakörben. Nagyszámú cikket publikált különböző szakfolyóiratokban. Több technikai ill. szakközépiskolai tankönyv szerzője, szerkesztője, ezeket ma is rendszeresen használják a képzések során.

MAROSI JÓZSEF

1963-tól vezető szakfelügyelő lett, majd a Könnyűipari Minisztérium oktatási osztályán tevékenykedve a teljes országos középfokú textilipari és textil-, bőr- és papíripari vegyészképzést felügyelte és szakmailag irányította.

1973-tól 1982-ig a Könnyűipari Minisztérium Módszertani és Továbbképző Intézete igazgatójaként dolgozott, személyéhez fűződik az intézet beindítása. A rendkívül népszerű munkás-továbbképzések, vezető-munkás szakoktatások és vezető-utánpótlásképző tanfolyamok életre hívása, a kapcsolódó tananyagok összeállítása az ő tevékenységének köszönhető. Sokat fáradozott az ipari, elsősorban könnyűipari menedzserképzés előkészítésében.

1982-1987 között nyugdíjazásig az Ipari Szakmai és Továbbképző Intézet igazgatóhelyettese volt.

Több külföldi tanulmányút résztvevőjeként elsőként hasznosította nemzetközi szakképzési tapasztalatait, főként a könnyűipari szakágazatok középfokú és felnőttképzési területein.

A TMTE-nek 1959 óta tagja. A gyapjúvegyész szakosztályban több előadást tartott. Az oktatási bizottság vezetőségi tagjaként kiemelkedő munkát végzett a szakoktatás megújítása érdekében. A Pedagógiai Társaság felnőttképzési bizottságában is hatékonyan tevékenykedett.

Eredményes munkáját számos magas kitüntetéssel (többek között Kiváló tanár) ismerték el. 2005-ben a BME arany oklevelet adományozott számára kiemelkedő vegyész-mérnöki munkássága elismeréseként.